

Keljua lentopeliä

Saavun hyvissä ajoin kentälle. Hikisen auton jälkeen hallin viileys tuntuu taivaalliselta. Istuskelen ja odottelen kutsua koneeseen.

Sitten tapaan yllättäen vanhan tuttavani, joka matkustaa samalla koneella Tukholmaan. Siinä turistessa maailma paranee paljon.

Lähdön lähestyessä iloinen naisääni kuuluttaa, että Köpiksen kone on mennyt rikki, eikä sopivaa osaa löydy Suomesta. Kone jää Helsinkiin.

Kuulutuksen sävy muuttuu yhä iloisemmaksi. Tyttö jatkoi, että älkää huolestuko. Olemme ratkaisseet ongelman. Olemme löytäneet toisen koneen. Matkustajia pyydetään ilmoittautumaan portilla 22. Mitä hemmettiä! Sehän on meidän porttimme. Ei kai ne kelmit vaan ole ottaneet meidän konettamme.

Pelko muuttui todeksi, ja niin siinä kävi. Nyt menivät junamatkat perillä pyllylleen. Köpikseen oli matkalla enemmän matkustajia kuin Tukholmaan. Firma tienaa enemmän tai menettää vähemmän. On näköjään saatu lentoyhtiöihinkin palkattua laskutaitoisia.

Lippujen uudelleenkirjoitustiskille kiemurteli tautisen pitkä jono. Seuraava, toisen yhtiön kone lähtisi kolmen vartin tunnin kuluttua. Tästä jonosta siihen ei ikinä ehtisi. Saman yhtiön pikkukone starttaa vasta yömyöhään.

Syöksyn kilpailijan tiskille, mutta virkailija ei noteeraa erikoislippuani eikä suostu edes myymään uutta. Sitten juoksen ulos lähtöaulaan oikealle lipputiskille, jossa tietysti suostutaan myymään uusi lippu. Matkatoimisto saa sitten jälkikäteen setviä vanhan lipun kohtalon. Ei muuta kuin kiireesti taas turvatarkastuksen läpi sisään. On siitä Schengenistä ainakin se hyöty, ettei tarvitse passijonoissa kytätä.

Äskeinen lentoyhteytensä menettäneiden jono ei ollut kutistunut juurikaan. Ihmiset ovat hermostuneita, mutta virkailija tekee työtään rauhallisesti kuin italialainen lakolainen.

Ehdin kivasti koneeseen. Tilaa löytyy jokaiselle melkein makuusijan verran. Pari muutakin matkustajaa peruutetusta koneesta astuu sisään. Suurinta osaa ilmeisesti pidäteltiin yömyöhäiseen omaan koneeseen.

Mutta sitten en ollut uskoa silmiäni. Sen peruutetun SASin lennon miehistön jäsenet, siis kapteeni ja Hans Besättning, kävelevät tyytyväisinä Finnairin bisnesluokkaan ja alkavat särpiä sampanjaa. Heidät oli siis selvitetty jonon ohi kilpailijan koneeseen, vaikka eivät olleetkaan maksavia asiakkaita! Aika raakaa ja siekailematonta peliä.

Perillä myöhästyin tietysti suunnitellusta junasta, mutta seuraava tuli pian ja vei hiki- sen matkailijan perille, vaikkakin mutkien kautta. Siinä junassa työskenteli leppoisa Tornionjokilaaksosta kotoisin oleva konnari, joka yllätyksekseni ei ollutkaan lukenut Mikael Niemen menestysromania Populärmusik från Vittula.

pajen